

ÆSLETS JULEFORTÆLLING

AF ANITA MUNKHOLM SØRENSEN, SOGNEMEDHJÆLPER NYKØBING MORS KIRKE

Præst: Jeg vil fortælle jer historien om dengang, Jesus blev født, men ikke som I plejer at høre den. I skal høre, hvordan æslet oplevede det. Jeg har brug for nogle hjælpere: Maria, Josef, englen, hyrder, får, vise mænd og selvfølgelig et æsel.

Snapper (Hånddukke ført af sognemedhjælper): Jeg vil gerne være et æsel!!

P: Så kom du herop Snapper, så er du et æsel. Og æslet hedder Isak.

(Sognemedhjælperen holder et æsel-tøjdyr under armen. Snapper "sidder" på æslet).

S: Nej må æslet ikke bare hedde Snapper?

P: Jo, det er så i orden.

S: Jubii..

P: Er der andre, der vil hjælpe mig?

Børnene kommer op, og kordegnen hjælper dem med dragter.

P: Der var engang for længe siden, meget langt herfra, et æsel, der hed Snapper.

(Sognemedhjælper har Snapper på hånden – hilser på børnene).

Snapper boede i en by, der hed Nazareth, hos nogle flinke mennesker. En mand, der hed Josef, og en kvinde, der hed Maria.

(Kordegn hjælper de to børn, der er klædt som Josef og Maria frem. De placeres foran trappen og med æslet i midten).

Det meste af Snappers tid gik med at hjælpe Josef. Josef var nemlig tømrer, og når han skulle lave et bord eller nogle stole, var det Snappers opgave at bære det hen til de mennesker, som havde købt det. Nogle gange hentede de også brænde i skoven, og så bar Snapper det hjem ***(Æslet og Josef vandrer ned gennem kirken – vender og går tilbage).***

Snapper var stærk og hjælpsom.

Det var kun, hvis Josef havde travlt, at Snapper kunne blive lidt stædig.

(Æslet er stædigt og vil ikke gå – Josef må derfor skubbe det – tilbage til stalden).

En dag kom Josef hen til Snapper og kløede ham bag øret.

(Josef klør æslet bag øret).

Det var den bedste følelse i hele verden.

S: Åh, bliv ved med at klø, det er så dejligt.

P: Og Josef var god til at klø lige der, hvor det var rigtigt dejligt.

”Vi skal ud på en lang tur, min ven!”, sagde Josef.

Snapper forstod ikke rigtigt, hvad han mente, for han havde aldrig været udenfor byen.

(Æslet ser spørgende ud?).

Lidt senere kom Maria også ud til Snapper og ville sætte sig på ryggen af ham.

(Maria lægger sin arm om Snapper).

S: Hop du bare op dame, jeg er smadder stærk.

P: Det var godt, at Snapper var så stærk, for Maria var godt nok tyk og tung! Det var fordi, hun var gravid og snart skulle føde et barn. Så begyndte rejsen. Det var en lang tur! De gik og de gik og de gik og de gik!

(Æslet, Maria og Josef vandrer ned gennem kirken og tilbage igen, mens der fortælles).

Selvom Snapper var stærk, begyndte han også at blive træt.

Heldigvis holdt de også nogle pauser undervejs, hvor han kunne drikke vand og strække sin ryg.

S: Pyh, nu skal vi ha´ en pause, jeg er godt nok træt af at bære på den tunge dame.

(Æslet stopper op og strækker sig – går videre og stopper oppe foran børnene).

P: Snapper syntes det var mærkeligt, at de skulle gå så langt. Josef havde sagt til Maria, at det var fordi, de skulle til Betlehem og tælles. Men det, syntes Snapper, var fjollet, for så vidt han kunne regne ud, skulle de gå næsten hundrede kilometer for at tælle to mennesker.

S: Ja, det er da virkelig også dumt, man kan da bare tælle dem her: **(Æslet løfter sine klove og tæller til to!)**

P: Ja, det havde været meget lettere at sende en mand rundt og tælle folk, hvor de boede – det kan selv et æsel da regne ud! Men sådan kan mennesker være så mærkelige!

(Æslet drejer sin klov rundt over hovedet).

Nu var det altså bestemt, at alle mennesker skulle rejse alle mulige steder hen, og Josef og Maria måtte derfor rejse hele den lange vej til Betlehem. Endelig nåede de frem. Det var sent om aftenen, og de travede fra hotel til hotel.

(Maria, Josef og æslet traver rundt og banker på kirkebænkene alle vegne).

Men alt var fyldt op, fordi der var så mange mennesker i byen – de skulle også tælles!

Snapper var meget træt. Han havde kun lyst til at få noget hør og vand og stå helt stille.

Hvis ikke det havde været synd for Maria, så var han blevet stædig lige på stedet!

S: Ja, nu gider vi snart ikke gå længere, jeg er mega træt i benene..

P: Til sidst, efter mange forsøg, fandt de endelig et sted, hvor de kunne være.

(Maria, Josef og æslet stopper op øverst på trappen)

Det var ikke et fint hotel, men en stald.

(Josef og Maria står på hver sin side af æslet, der sætter sig midt på trappen).

S: Pyha, så nåede vi endelig frem. Det var godt nok en sej tur..

P: Josef og Maria var ikke helt tilfredse med stalden, men det var da bedre end at sove udenfor. Snapper kunne ikke forstå Josef og Maria.

S: Det er også noget pjat, her er både høg og vand. De er nu lidt kræsne, synes jeg!

P: Ja, en stald var da det bedste sted i verden, når man var så træt, som Snapper var. Der var lunt og dejligt – der var høg og vand! Hvad mere kunne man ønske sig. Så Snapper lagde sig og faldt straks i søvn.

(Æslet lægger sig ned og snorker).

Men pludselig vågnede Snapper med et sæt! **(Æslet farer op og kigger sig omkring).**

Han kunne høre, at der var en, der græd **(Kordeggen græder som et lille barn).**

Snapper rystede lidt på hovedet og missede med øjnene. Pludselig opdagede han, hvor lyden kom fra – den kom fra hans madtrug!

S: Nej, hvad i alverden er det dernede i min mad, det er vel ikke mus?

P: Snapper skulle lige til at blive sur, men så fik han øje på den lille dreng, som Maria havde født, mens han sov. Snapper blev helt varm og glad indeni, når han så på ham.

S: Åh, han er godt nok også sød, den lille baby.

P: Så tog Maria drengen op til sig og vuggede ham i sine arme – hun kaldte ham Jesus!

(Maria tager barnet op og vugger det).

Lidt senere på natten kom der gæster - det var nogle hyrder med alle deres får!

(Hyrderne og deres får kommer frem og samles om krybben).

Fårene brægede, og hyrderne snakkede i munden på hinanden, så det næsten ikke var til at forstå, hvad de sagde – men det var noget med, at de havde set en masse engle.

(Englen kommer nu også op omkring stalden).

Englene havde sunget om barnet, som en dag skulle blive en stor konge. Det var vist en meget mærkelig nat, Jesus blev født. Til sidst gik hyrderne dog hjem til sig selv igen.

(Hyrderne går om på bænken igen – englen bliver).

Da hyrderne var gået, kiggede Snapper ud af vinduet. Der fik han øje på en stor og strålende stjerne.

S: Wauw, se den stjerne deroppe, den er godt nok flot.

P: Det så ud som om, den hang lige over stalden. Snapper stirrede på stjernen, for så stor en stjerne havde han aldrig før set. Men pludselig fik han øje på noget, der bevægede sig. Kom der nu flere gæster? Ja, minsandten, det gjorde der – de lignede konger!

(De tre konger kommer op og samles omkring stalden).

S: Nå, der kommer også konger, de er godt nok fine.

P: Ja, de havde fine kapper og kroner på, men alligevel bøjede de sig dybt for barnet. De fortalte Maria og Josef, at de var konger, der havde rejst mange dage for at finde et nyt kongebarn – og stjernen havde vist dem vej lige hen til stalden. Det spekulerede Snapper meget over, for barnet var jo først lige blevet født.

S: Prøv lige at se, de har godt nok fine pakker med, det er nok til mig.

P: Nej, Snapper det var ikke til dig, de fine gaver, som kongerne havde med var til det lille Jesusbarn.

(Kongerne lægger deres gaver ned i krybben).

Der var guld, røgelse og myrra. Josef og Maria blev meget glade for gaverne, men Snapper syntes nu nok, de kunne have valgt nogle mere praktiske ting.

S: Ja, helt ærligt, hvad skal en baby med det? De skulle da komme med legetøj og sutter og den slags. Mennesker er altså bare så mærkelige!

(Kongerne og englene går om på bænken igen).

P: Da de sidste gæster var gået, lagde Josef og Maria sig ned for at sove. Den lille dreng sov allerede. Snapper var også træt, og snart faldt han i søvn. Inden længe drømte han om barnet, der var blevet født på denne mærkelige nat. Først mange år senere forstod Snapper, hvorfor barnet var noget helt særligt.

S: Hvorfor var det nu lige, at han var noget særligt?

P: Han var Guds Søn, der var kommet til jorden for at lære mennesker Gud at kende. Og derfor har vi, lige siden Snapper var på den lange tur til Betlehem, fejret Jesusbarnets fødsel juleaften – og det gør vi også i år! Og nu skal vi alle synge om det, der skete dengang i Betlehem. Børnekoret vil stå heroppe og vise os fagterne. Gør det samme som dem – op at stå.

Alle medvirkende børn kommer frem foran knæfaldet, børnekoret står forrest.

Alle synger: Julesang med bevægelser (Josef og Maria gik til Betlehem)